

Sinut

SINUT-LEHTI 2019

TEEMA:

UUSI
ALKU

VERTAIS-
TUKEA
VERKOSSA

> SINUISTA POSITIIVISUUTTA ELÄMÄÄN!

UUSIA ALKUJA

Kädessäsi on järjestyksessä jo seitsemäs nuorten tekemä Sinut-lehti. Tämän lehden teema on Uusi alku. Lehden jutuissa nuoret kertovat kokemuksistaan perhehoidossa ja siitä, millaisia uusia alkuja perhehoito on heidän elämäänsä tuonut.

Minun elämäni Sinut on tuonut paljonkin uutta. Olen 19-vuotias, sijaisperheestä itsenäistynyt nuori, ja asun Lohjalla. Opiskelen parhaillaan nuoriso- ja vapaa-ajanohjaajaksi, ja syksyllä käynnistyy kolmas ja viimeinen opiskeluvuosi.

Sinujen toimintaan tulin mukaan vuonna 2013, kun osallistuin purjehdusleirille. Sieltä onkin yksi parhaimmista Sinut-muistoistani, kun pääsin purjelaivan kapteenin avustuksella ohjaamaan laivaa. Se oli jännittävää, mutta myös tosi kivaa! Siitä lähtien olen ollut aktiivisesti mukana monilla leireillä ja tapahtumissa. Olen saanut paljon uusia kokemuksia, vertaistukea ja uusia kavereita. Nämä ovatkin juuri parasta Sinujen toiminnassa.

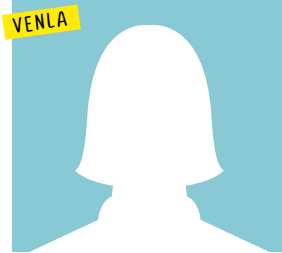
Leiriläisenä kyselin, mikä Sinujen johtokunta on ja mitä siellä tehdään. Kiinnostuin toiminnasta heti ja asetuin ehdokkaaksi, koska johtokunnassa pääsee vaikuttamaan esimerkiksi siihen, missä ja millaisia leirejä sekä mitä muita tapahtumia nuorille järjestetään. Vuosikokouksessa olikin jännät hetket, kun uusi johtokunta valittiin. Pääsin mukaan! Ja mikä hienointa, minut valittiin myös Sinujen puheenjohtajaksi.

Menossa on siis ensimmäinen vuoteni Sinujen johtokunnassa ja puheenjohtajana. Odotan innolla, mitä tuleva vuosi tuo mukanaan. Ainakin tulen varmasti oppimaan paljon uusia asioita. Kannustan kaikkia tämän lehden lukijoita esittämään meille johtokuntalaisille toiveitaan Sinujen toiminnan, leiripaikkojen, leirien ohjelman ja muiden tapahtumien suhteen. Mielipiteenne tullaan varmasti ottamaan huomioon! Yhteystiedot löytyvät lehden takasivulta. ✕

JOEL SÄLLÄLÄ

Suomen sijaiskotinuorten Sinut ry puheenjohtaja

01 Mikä pelotti sijoituksessa?

Sijoituksessa eniten pelotti epävarmuus siitä, että miten elämä tästä lähtee ja se, että saisinko kavereita ollenkaan, varsinkin kun vaihdoin koulua kahdesti kiusaamisen takia. Pelkäsin, että sijoitettuna olo aiheuttaisi muissa ennakkoluuloja.

Sijoituksessa pelottivat uudet ympäristöt ja se, miten sopeutuu uuteen paikkaan.

Sijoituksessa minua pelotti, miten tulen pärjäämään uusien sisarusten ja sijaisvanhempien kanssa ja miten uusi elämä lähtisi käyntiin.

02 Oletko kohdannut ennakkoluuloja sijoituksen vuoksi? Jos kyllä, niin millaisia?

En oikeastaan kohdannut suuria ennakkoluuloja, mutta sijaisperheen takia mua kyllä kiusattiin. Onneksi se loppui ja nyt kaikki vaan tietää siitä, eikä kiusaa.

Osa ajattelee, että olen ongelmalapsi, koska minut on sijoitettu. Lukiossa mietitään, että miten olen edes päässyt lukioon huostaanottotaustalla.

Olen, monet ihmiset ovat sanoneet minulle ikäviä asioita taustani takia – niin aikuiset kuin lapsetkin. Monet pitävät minua vain valtion verorahojen kuluttajana ja luulevat minun kuluttavan enemmän rahaa siksi, koska olen sijoitettu ja ”sossut maksavat kaiken”.

03 Kuinka monta perheenjäsentä sinulla on sijaisperheessä? Entä montako biologisessa perheessä?

Sijaisperheessä on 9 muuta jäsentä ja biologisessa 7.

Noin 30 biologisessa perheessä.

Sijaisperheessä minulla on kaksi isoveljeä, isosisko, kaksi pikkuveljeä ja pikkusisko. Biologiseen perheeseeni lasken vain isäni. Hän on ainoa, joka tuntuu oikeasti perheeltä kaikista sukulaisistani.

LUE HÄRÄN
TARINA
SIVULTA 9

TEEMA: UUSI ALKU

JÄNNITYSTÄ JA ONNEA!

Millaista se on, kun elämässä kaikki menee uusiksi? Oona muutti sijaisperheeseen vain 3-vuotiaana ja Jasmin perhekotiin teini-ikäisenä. Entä miltä uuden sisaruksen tulo tuntuu perheen biologisesta lapsesta?

OONAN TARINA

👉 Olin asunut muutamassa paikassa ennen kuin 3-vuotiaana muutin nykyiseen sijaisperheeseen. Siellä olen asunut nyt 12 vuotta. Sain tänne muuttaessani isoveljen, isosiskon, äidin, isän, mummin, papan, tädin ja monia muita tärkeitä ihmisiä, jotka pysyvät elämässäni vaikeinkin aikoina.

Muistan ikuisesti sen ajatuksen, mikä minulle tuli autossa mieleen, kun olin matkalla uuteen perheeseen. Mietin, kuinka tästä perheestä voisi tulla loppuelämäni sijaisperhe, ja niinhän siinä kävikin. Kun tiesin asuvani samassa paikassa täysi-ikäisyyteen asti, oli helppo miettiä, miten tästä eteenpäin. Sain keskittyä kaikkeen uuteen ja siistiin! Muistan, miten ensimmäisenä aamuna makasin uusien sisarusten välissä katsomassa lastenohjelmia onnellisena! Uuteen kotiin oli helppo saapua, kun tiesin olevansa odotettu pikkusisko!

Uusi alkua oli minulle vähän niin kuin uusi elämä. Sain aloittaa puhtaalta

pöydältä jo onneksi ihan pienenä ja sain elämälleni hyvän pohjan, josta aloittaa alusta ja oppia asioita, joita en vanhassa kodissani olisi ehkä koskaan oppinut.

Olen nykyiseen perheeseen hyvin tyytyväinen ja iloinen siitä, että saan elää heidän kanssaan niin kauan, kunnes muutan omaan kotiini täysi-ikäisenä. Perheelläni on paljon eläimiä, joiden kanssa olen saanut touhuta. Ipa-kani kävi katsomassa minua jo ennen kuin muutin perheeseen, kun vasta tutustuimme toisiimme. Ipa olikin ensimmäinen oma kanini monta vuotta. Tällä hetkellä minulla on kuusi kania ja yksi koira. Mummilassa on kaksi hevosta, joiden kanssa touhuilen aina siellä ollessani!

Uusi alkua antoi minulle siis todella paljon. Sain eläimiä, perheen, sukulaisia, ystäviä ja oikeastaan kaiken mitä 3-vuotias Oona saattoi toivoa! Haluan sanoa just sulle, että tartu tilaisuuteen! Se ei tule olemaan ikinä loppu vaan voi olla jopa kaiken alkua! ✕

” UUSI ALKU OLI MINULLA VÄHÄN NIIN KUIN UUSI ELÄMÄ.

Kuva: Heidi

JASMININ TARINA

Olen 17-vuotias itsenäistyvä nuori Uudeltamaalta. Uuteen paikkaan muuttaminen vuonna 2016 oli jännittävää ja hieman pelottavaakin, sillä ympärilläni työskenteli ja asui tuntemattomia ihmisiä. Ensimmäiset viikot menivät totutellen uuteen asuinpaikkaan ja arjen normalisointumiseen muuton jälkeen, sillä muutoksia tuli paljon. Asiat muuttuivat erilaisiksi, mutta ennen kaikkea minulle helpommiksi: säännöt olivat oman etuni mukaisia, harrastusmahdollisuuteni paranivat huomattavasti ja sain enemmän vapaa-aikaa. Sain myös käydä peruskoulun loppuun turvallisessa ympäristössä, jossa sain elää ikäisteni elämää, pukeutua miten haluan ja harrastaa valitsemaani lajia.

Myös veljeni muutti samaan paikkaan asumaan, ja hän auttoi minua uudessa paikassa ja tilanteessa. Pian hän kuitenkin muutti pois ja jäin yksin asumaan nykyiseen asuinpaikkaani. Onneksi sain käydä

lomailemassa oman perheeni luona säännöllisesti, mikä auttoi minua jaksamaan.

Täytettyäni 17 vuotta siirryin itsenäistymisasuntoon harjoittelemaan omaa, itsenäistä elämää. Itsenäistyminen aloitettiin rauhallisesti, askel askeleelta, jotta saisin rauhassa opetella arkea. Se onkin välillä haastavaa, sillä itsenäiseen asumiseen liittyy paljon muistettavaa sekä säännöllisyyttä, jota harjoittelen edelleen.

Kun siirryin asumaan tähän asuntoon, oli kaikki alussa jännittävää: en ollut esimerkiksi ollut koskaan yksin öitä. Olen päässyt opettelemaan monenlaisia arkisia asioita, kuten ruuanlaittoa, siivousta, pyykkäämistä ja kaupassa käyntiä. Arkiset asiat ovat tuoneet haasteita ja opittavaa riittää, mutta saan edetä omassa tahdissa, ja itsenäistymiseni menee hyvällä vauhdilla eteenpäin. ✕

Kuva: Heidi

SIJAISSISAREN TARINA

Olin vain 3-vuotias, kun sain ensimmäiset sijaissisarukseni.

Muistan, että halusin ja toivoin pikkusisko. Kysyin joka paikassa ihmisiä tavatessani, että olisiko lähellä lastenkotia, jotta saisin pikkusiskon. Pikkusisko tuli vihdoin, kun olin esikoulussa. Parasta oli antaa pikkusiskolle nalle.

Pitkään luulin, että kaikki lapset tulevat perheisiin lastenkodista enkä siksi ymmärtänyt, miksi aina sanottiin, ettemme olleet oikeita sisaruksia – eihän niitä sisaruksia muuten voinut saadaakaan!

Uusi alku uuden lapsen kanssa perhettä rakentaen on ajoittain ollut raskasta. Olen muodostanut sisarussuhdetta ja halunnut olla hyvä

isosisko. Olen tehnyt aina kaikkeni, että heillä olisi hyvä olla. Olen myös pelännyt heidän puolestaan, kun kuulin, että heidät voidaan myös viedä perheestäni pois emmekä voisi välttämättä enää tavata koskaan.

Olen saanut myös valtavan kunnian toimia kummina heille - näin meitä ei voi enää erottaa! Silti edelleen koen turvattomuutta ja epävarmuutta siitä, että voin menettää sisarukseni, jos joku aikuinen niin päättää. Tämä vaikuttaa suhteeseemme, vaikka jatkuvaa uhkaa ei pitäisi olla.

Jokainen uusi alku on silti kannattanut – olenhan saanut niin hienoja sisaruksia! ✕

OLEN SAANUT MYÖS VALTAVAN KUNNIAN TOIMIA KUMMINA HEILLE – NÄIN MEITÄ EI VOI ENÄÄ EROTTA!

Kuva: Heidi

TEAN TARINA

En muista paljoa siitä ajasta, kun asuin vielä biologisessa perheessä.

Mutta sen muistan, että biologinen siskoni asui meidän kanssamme ja hoiti minua ja toista sisartani, vaikka se ei ollut hänen tehtävänsä. Siskoni hoiti meitä kuin olisimme olleet hänen lapsiaan. Hän oli aina olemassa. Veljeni ei muistaakseni ollut paljonkaan kuvioissa mukana, ehkei ollenkaan.

Olimme ensimmäisessä sijaisperheessä noin puolitoista vuotta, mutta noinkin lyhyessä ajassa heistä tuli todella tärkeitä meille. Heillä oli silloin yksi oma lapsi meidän lisäksi. Muistan elävästi yhden joulun heidän luonaan: minä, sijaisperheen veli, hänen kaverinsa ja minun siskoni istuimme yhdessä kuusen alla. Edelleenkin katselen joskus kuvia siltä ajalta. Mutta tilanne muuttui.

Jouduimme muuttamaan toiseen sijaisperheeseen vähän ajan kuluttua. Olen kuullut monta kertaa tarinan siitä, miten

he päätyivät meihin. Sijaisperhe tuli katsomaan meitä, ja he saivat muutaman viikon aikaa miettiä, mitä he tekisivät. He päättivät ottaa meidät!

Tämän perheen myötä olen saanut 2 veljeä lisää ja yhden isosiskon. He ovat ihan parhaita! Vuosien aikana olemme tehneet kaikkea kivaa yhdessä: telttaillemme, pelaamme pelejä, matkustelemme – kaikkea sitä, mitä muutkin sisarusket. Kun tämän sijaisperheen sijaissiskoni muutti omaan kotiin, ei meidän suhde silti katkennut. Kävimme biologisen siskoni kanssa hänellä yökylässä monta kertaa, teimme pieniä retkiä, söimme sunnuntai-lounaita ja olimme yhdessä mökillä.

Joku voisi sanoa, ettei meillä ole normiperhe mutta kenellä on oikeasti normiperhe? Mitä tarkoittaa, jos jollakin on normiperhe? Tähän maailmaan mahdattaa monenlaisia perheitä ja tämä, tämä on minun perheeni! ✕

Kuva: Heidi

MINUN TARINANI

Olen 19-vuotias nuori, ja olen kohta asunut vuoden omillani. Käyn tällä hetkellä lukiota, ja tavoitteeni on kirjoittaa tänä vuonna ylioppilaaksi ja hakea opiskelemaan sosionomiksi. Olen saanut jälkihuollosta apua muun muassa omilleen muuttamiseen ja arjen hallintaan. Olen myös saanut tukea, jos minulla on ollut henkisesti vaikeaa.

Olin alle vuoden ikäinen, kun isäni ja äitini erosivat. Äiti sairastui skitsofreniaan ja isällä oli päihdeongelma. Eliin monta vuotta epäinhimillisissä olosuhteissa, asuin satunnaisesti sukulaisilla ja vaihdoin koko ajan paikkaa. 3-vuotiaana jouduin lastenkotiin, mutta minut päästettiin aina takaisin kotiin. Pian olin taas lastenkodissa.

4-vuotiaana muutin sijaisperheeseen. Siellä minulla oli koko ajan ulkopuolinen olo, eikä minua hyväksytty sellaisena kuin olen. Jouduin myös kokemaan asioita, jotka eivät olleet ikäiselleni sopivia. Siksi en kokenut sijaisperhettä turvalliseksi paikaksi asua.

Koko peruskoulun ajan olin koulu- ja nettikiusattu. Koulussa jouduin kestämään nimittelyä ja ilkeitä kommentteja aina, kun sinne uskalsin mennä. En uskaltanut liikkua yksin kaupungilla. Jouduin pärjäämään yli 12 vuotta ilman tukea ja turvaa.

Vaikean tilanteeni takia harkitsin jopa itsemurhaa, olin niin väsynyt. Onneksi

kaikki muuttui lopulta paremmaksi, kun muutin peruskoulun jälkeen perhekotiin uudelle paikkakunnalle. Se todennäköisesti pelasti henkeni ja oli elämäni käännekohta. Muistan aina muuttopäiväni. Olin jännittänyt sitä kauan ja mietin, miten sopeutuisin uuteen.

Koin lähes heti kuuluvani yhteisöön. Aluksi oli vaikeaa, kun minulla oli paljon ennako-odotuksia sen suhteen, miten minua tullaan kohtelemaan menneisyyteni perusteella. Onneksi sillä ei ollut mitään merkitystä. Sain ensimmäistä kertaa elämässäni olla oma itseni.

Perhekodista muodostui minulle koti, ja ennen kaikkea sain perheen, jota minulla ei koskaan ollut. Sain myös äiti-hahmon, joka oli ensimmäinen ihminen, kehen pystyin luottamaan täysin. Hän auttoi minua todella paljon avautumaan tunne-elämästäni. Hän kasvatti minusta paremman ihmisen ja teki todella suuren työn vuokseni. Ilman häntä tilanteeni ei olisi kehittynyt niin myönteisesti. Olen todella iloinen, että hän ei ikinä luovuttanut minun kohdallani.

Perhekodista saamani opit ja eväät auttavat minua selviytymään elämässä, enkä vaihtaisi siitä ajasta yhtään hetkeä pois. Olen ikuisesti kiitollinen kaikille, jotka mahdollistivat minulle uuden alun, saivat minut kokemaan, että olen tärkeä ja että minulle on paikka tässä maailmassa. ✕

-HÄRKÄ

SINUISTA POSITIIVISUUTTA ELÄMÄÄN!

Muistan, kun mulla oli käymässä Pelastakaa lapset -järjestön työntekijä. Me juteltiin jonkun aikaa ja sitten hän antoi mulle Sinujen esitteen. Ensin mietin, et mikähän tää on, uskaltaako noitten juttuihin edes mennä. Kaikki muut on varmasti olleet pitempään siellä, ja jään yksin.

Seuraavana vuonna liityin kuitenkin Sinuihin ja ilmoitin sijaisvanhempieni kanssa itseni Huhtihulinoihin. Mua jännitti aika paljonkin mennä sinne, mutta kun pääsin paikalle ja tapasin muut, jännitys häipyi ja sain jo uusia kavereita. Sen jälkeen menin myös kesäleirille. Siellä mua ei enää jännittänyt, kun huomasin, että kaikki tulevat keskenään hyvin toimeen hyvin ja mut otettiin mukaan porukkaan.

Sinut on tullut mulle koko ajan vaan tärkeemmäksi. Oon saanu sieltä niin paljon uusia kavereita ja vertaistukea ja olen ollut paljon positiivisempi. Tuntuu siltä, että olemme kaikki yhtä isoo perhettä ja kaikilla on jotain yhteistä enemmän tai vähemmän. Sinujen tapahtumista ei voi sanoa yhtä parasta asiaa, koska kaikki on kivaa, ja aika

tapahtumissa kulkee tosi nopeesti.

Oon tosi kiitollinen sille työntekijälle, et se kertoi mulle tästä toiminnasta. Sinut on antanut mulle paljon, enkä ees tiä, miten mulla menisi ilman Sinuja tällä hetkellä. Mun mielestä kaikkien sijoitettujen nuorten kannattaisi osallistua Sinujen tapahtumiin. Täältä löytyy jokaiselle jotakin – oli se sit vertaiskeskustelu, uudet kaverit tai vaikka se, et pääsee tekemään kaikkea muiden sijoitettujen nuorten kanssa.

Vertaistuki on aina hyvä juttu. Välttämättä ei tarvii kertoa mitään omasta sijoituksestaan, voi vaikka kuunnella muiden tarinoita ja puhuu sen verran, kuin mihin on ite valmis. On tosi hyvä kuulla, et jollain voi jopa olla samanlainen tarina kuin itsellä. Silloin tietää, ettei oo yksin.

Leireillä on myös paljon aktiviteettejä, muun muassa pelataan pallopelejä, pidetään leikkimielisiä kisoja, talvella lasketaan pulkkamäkeä ja kesällä uidaan.

Sinut loi mulle omalla tavallaan uuden alun: mun elämä on muuttunut paljon paremmaksi kiitos Sinujen! ✕

PIKKUNEN

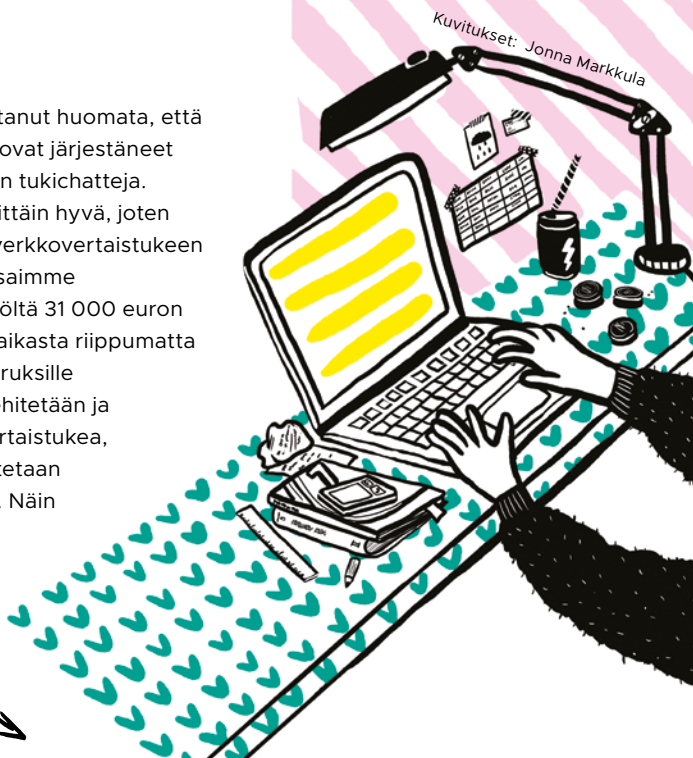
”

ON TOSI HYVÄ KUULLA, ET JOLLAIN VOI JOPA OLLA SAMANLAINEN TARINA KUIN ITSELLÄ. SILLOIN TIETÄÄ, ETTEI OO YKSIN.

VERTAISTUKEA VERKOSSA

➤ Kevään aikana olet saattanut huomata, että Sinut ja Perhehoitoliitto ovat järjestäneet sijaisperheissä asuvien nuorten tukichatteja. Niiden vastaanotto on ollut erittäin hyvä, joten olemme halunneet panostaa verkkovertaistukeen entistä enemmän. Haimme ja saimme Kuluttajaosuustoiminnan säätiöltä 31 000 euron apurahan Vertaisuutta asuinpaikasta riippumatta sijoitetuille nuorille ja sijaissisaruksille -hankkeeseen. Hankkeessa kehitetään ja toteutetaan nuorten verkkovertaistukea, tuotetaan materiaalia ja koulutetaan vapaaehtoisia verkkovertaisia. Näin mahdollisimman monella sijaisperheen nuorella on mahdollisuus vertaistukeen asuinpaikasta riippumatta.

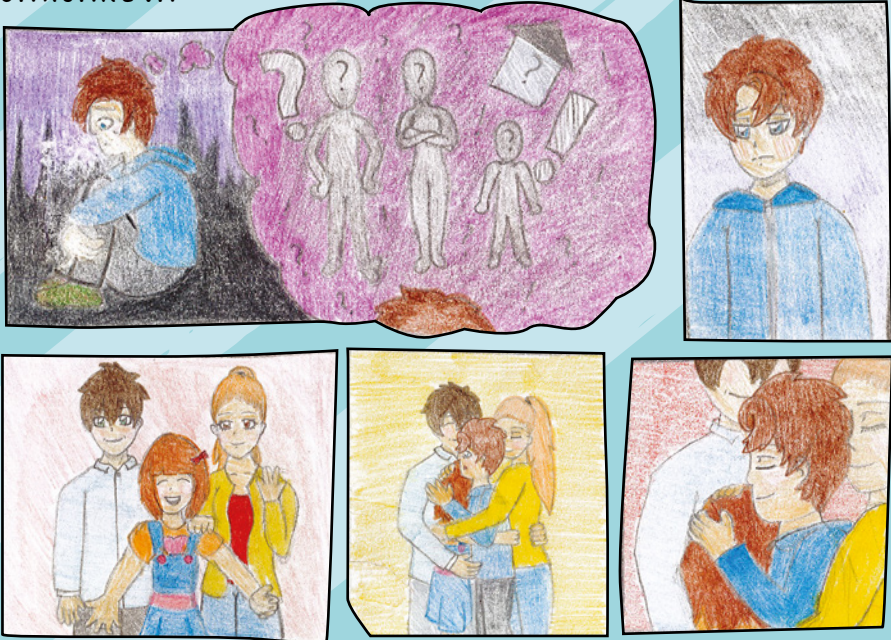

Hankkeeseen palkattiin vertaistuen kehittäjä, Tuomas Tiippana. – Apurahan avulla pystymme tulevaisuudessa järjestämään tukichatteja useammin ja säännöllisemmin. Lisäksi tarkoitus on ottaa käyttöön uusia alustoja, joilla nuoret voivat paremmin pitää yhteyttä toisiinsa ja ohjajiin. Ensimmäinen konkreettinen uusi alusta on Sinujen ja Perhehoitoliiton nuorisotyön yhteinen Discord-palvelin, jonne voit halutessasi liittyä mukaan keskusteluun. Siellä voit myös antaa palautetta sekä esittää toiveita siitä, millaisia asioita haluaisit, että yhteisissä chat-keskusteluissa käsiteltäisiin, kertoo Tiippana. ✕

TUTUSTU CHATTIIN <https://discord.gg/7DZgFRH>

SARJAKUVA

Sarjakuva: Katarina

TÄMÄN LEHDEN SINU(I)LLE TEKIVÄT:

SINUT ry:n johtokunta

Joel Sällälä (pj.), Veera Poutiainen, Roosa Ahokas, Roosa Heinsuo, Sofia Korkala sekä

Jasmin, Katarina, Pikkunen, Oona, Heidi, Tea ja Sijaissisar

Toimitus

Kirsi-Marja Nurminen, Tuulikki Mattila, Tuomas Tiippana | Perhehoitoliitto ry

Taitto

Atte Kalke | Vitale ay

Painopaikka

PunaMusta Oy

Julkaisija

Sinut ry | Perhehoitoliitto ry

Yhteystiedot

Nuorisotyöntekijä
Tuulikki Mattila
tuulikki.mattila@perhehoitoliitto.fi

- 🌐 www.sinut.fi
- 📘 @sinutry
- 📷 @sinutry
- 🐦 @PHLnuorisoy
- 👤 @nuorisotyop19
- 📘 nuorisotyö perhehoitoliitto
- 📷 phl_nuorisotyö

Perhe-
hoitoliitto

